

LEIDSCHE DAKBLAD
24. 26-11-2011

Voor de uitdaging. En omdat het er zo mooi is.

Peter Boogaard en Jetze Tjalma beklimmen de Mount Everest

DOOR HERMAN JOUTRA

VOORSCHOTEN - De Mount Everest is met 8848 meter de hoogste berg ter wereld. En hoewel het niet de allermoeilijkste reus is om te bedwingen, is hij wel verdraaid lastig. Niet zo vreemd dus dat hij bovenaan het verlanglijstje staat van menig bergbeklimmer. Ook op het lijstje van Voorschotenaar Jetze Tjalma (51) en Oegstgeestenaar Peter Boogaard (54).

Zij beginnen op 1 april aan hun monstereexpeditie en straan, als alles meezit, eind mei op de top. Wat bezield de twee mannen in 's hemelsnaam? Hier hun verhaal. Over de uitdaging en de risico's.

Tjalma: „Het wordt zo vaak gevraagd, waarom doe je dit? Nou, je wilt je geurvlag planten, iets achterlaten voor de eeuwigheid - al is dat ook weer flauwkeul, want er zijn wel meer mensen die dit gedaan hebben. Maar het is natuurlijk wel een prestatie. De spanning van de risico's, van de gevaren, speelt ook mee. En het is werkelijk fantastisch om het te mogen doen. Het is een godsgeschenk. Zó mooi, om af en toe tranen van in je ogen te krijgen.”

Boogaard: „Tachtig procent van die berg is technisch niet moeilijk voor een klimmer. Maar hij is natuurlijk loeihooft. Een mens kan net op de top overleven. Daar moet je het doen met ongeveer dertig procent van de normale hoeveelheid zuurstof. Dat is het ook, je wilt jezelf bewijzen.”

„Eigenlijk voel je je vanaf het basiskamp op ongeveer 5700 meter alleen maar ellendig. Een maand lang. En boven de 8000 meter ben je eigenlijk een oude man. Je hebt bijna geen zuurstof meer, dus je hebt ook bijna geen kracht meer. Maar het is niet alleen bewijsdrang. Ik voel me gelukkig op een berg, één met de omgeving.”

Tjalma: „Dit is wel 2000 meter hoger dan we ooit gehaald hebben. Je moet acclimatiseren, wennen aan de hoogte. Je bent afhankelijk van het weer. Het kan er behoorlijk

Peter Boogaard (Oegstgeest) en Jetze Tjalma (Voorschoten).

EIGEN FOTO

koud zijn, het kan er stormen, dat is nog veel erger. Je kunt geïsoleerd komen te zitten. Eigenlijk is zo'n tocht vol risico-management. Gelukkig hebben we twee ervaren sherpa's bij ons, twee ervaren gidsen.”

„Het grootste risico is de afdaling na de top. Je verliest dan je focus, je concentratie. Je adrenalinepijl zakt omdat je de top gehaald hebt. Je bent dan al zwaar vermoeid, zo niet uitgeput. Dan moet je nog die 850 meter naar je tent afdalen, in het laatste kamp onder de top.”

„Verder is het ontzettend

belangrijk om goed te eten, je valt af, verliest je eetlust. Op een gegeven moment verlies je te veel en dan verbrand je je spieren. Dan kun je het schudden. Dus we zijn nu spieren aan het kweken en we nemen een goede kok mee.”

Boogaard: „Met dit soort expedities is tijd een belangrijke factor. Je wacht steeds tot het moment goed is, tot het kan. Geduld is heel belangrijk. Je moet van tevoren de voorwaardes afspreken waaronder je omhoog gaat: het mag zo hard waaien, het mag zo koud zijn.”

„De technische problemen beginnen bij de zogenaamde Khumbu ijzval, een enorme gletsjer, met enorme spleten. De gletsjer beweegt. Er kunnen stukken ijs naar beneden vallen, je moet over ellenlange ladders van een meter of tien, twintig over de spleten terwijl je tussen je voeten door honderd meter naar beneden kijkt. Als je eraf valt ben je er geweest. De mensen die dood gaan op de Mount Everest gaan daar, op die plek, dood. Maar je zit natuurlijk vast met touwen. Je bent ook met de sherpa's, die kennen het stuk.”

Sponsors gezocht

Tjalma en Boogaard zoeken nog sponsors die hun expeditie willen meebekostigen. „Regionale bedrijven zouden we leuk vinden. Voor een grote sponsor zouden wij bijvoorbeeld de bedrijfsvlag op de top kunnen zetten, jetze.tjalma@adse.nl

Tjalma: „Het is niet alleen de ijzval die me angst inboezemt. Ik heb geen idee hoe het is boven de 8000 meter.”

Boogaard: „Ook moeilijk. Je moet een stukje over een smal stukje rots omhoog en dan een hoekje om. Daar is niet veel plaats voor je voeten en er is niet zoveel om je aan vast te houden.”

Tjalma: „Maar dat zijn de technische problemen. Het is ook zo dat je op grote hoogte niet meer zo besluitvaardig bent, je geestelijke vermogens nemen af. Je bent versuft. Dat is het mentale probleem waar je tegen aan loopt. Maar we gaan er vanuit dat we het halen.”